

hovedkernespørgsmålene for SF tidligere. Men nu da alle de andre nordiske lande melder sig ind under Schengen og tilslutter sig det mellemstatslige samarbejde – også Island og Norge, der ikke er medlem af Den Europæiske Union – ja, så blaffer det i vinden, hvad svarene er.

Jeg har en kommentar til hr. Keld Albrechtsen, som forsøger at skabe myter, og det er jo den sædvanlige taktik fra hr. Albrechtsen, når det drejer sig om europæiske anliggender, også selv om det er mellemstatslige anliggender. Hr. Albrechtsen forsøger også at lokke SF's ordfører ind i en mystificering af det såkaldte SIRENE-projekt, som knytter sig til Schengens informationssystem. Hvad er nu det for noget? Er der noget hemmeligt? Er der noget efterretningsliggende? Er der noget med blå briller og skæg?

Nej, det er der ikke, og det ved hr. Albrechtsen udmærket godt, for hr. Albrechtsen har fået et meget stort dokument om dette spørgsmål tilsendt. Det drejer sig i al sin enkelhed om, at vi har meget restriktive rammer for Schengens informationssystem og for, hvad der kan indrettes fra de enkelte medlemslande til SIS, og det skal være meget kortfattede angivelser af den person, som her er eftersøgt.

Det er for at sikre, at hvis der f.eks. kommer en hollandsk statsborger til Danmark fra USA og man ser i Danmark, at denne person er eftersøgt i SIS, så skal dansk politi naturligvis have mulighed for at tage kontakt til det hollandske SIRENE-kontor, som vil være de hollandske politimyndigheder, og få oplyst, hvad den pågældende hollænder faktisk er sigtet for, netop for at dansk politi kan sikre, at der kan ske udlevering fra Danmark efter udleveringskonventionens bestemmelser. For her har vi nemlig retssikkerhedsgaranti, så man ikke bare udleverer udenlandske statsborgere til strafforfølgelse i deres land, uden at vi har sikkerhed for, at udleveringskonventionens bestemmelser er gældende.

Så siger hr. Albrechtsen, at der nok er noget hemmeligt neden under det hele. Nej, der er ikke noget hemmeligt neden under det hele. Men det er da rigtigt, at samarbejdet mellem SIRENE-kontorerne skal kunne foregå på en hurtig og en meget nemt tilgængelig måde under anvendelse af den nye teknologi som f.eks. telefax eller elektronisk post. Det er alt sammen noget, der skal smidiggøre, at politimyndighederne kan sikre, at Danmark lever op til udleveringskonventionens bestemmelser om den strafforfølgelse, der kan finde sted i et andet land.

Så må jeg sige, at jeg var noget rystet over fru Anne Baastrup's ordførertale – ikke selve ordvalget, men den knappe del. Det er jo et meget stort spørgsmål, SF her med et fingerknips har taget stilling til: Vi skal ikke være med. Jeg synes at kunne konstatere, at SF stadig væk lider af noget af et granatchok, efter at man i sin tid tog et medansvar for, at Danmark fik formuleret, hvordan Danmark kunne komme videre i De Europæiske Fællesskaber efter nej'et den 2. juni, i form af det nationale kompromis.

Jeg synes, det var en meget letbetenet argumentation for, at SF har valgt at sige nej. Jeg forstod, at det var noget med, at Danmark med underskrivelsen af Schengenkonventionen havde tilsidesat eller underkendt Edinburgh-Afgørelsen. Jeg må sige, at det er nu svært at se. Det er nu svært at se. Hvad er det, der står om retlige og indre anliggender i Edinburgh-Afgørelsen? Der står:

»Danmark vil deltage fuldt ud i samarbejde om retlige og indre anliggender på grundlag af bestemmelserne i afsnit VI i Traktaten om Den Europæiske Union.«

Det vil sige, at Danmark deltager fuldt ud i det eksisterende retlige samarbejde i Den Europæiske Union, som jo enhver vil vide finder sted under 3. søjle om mellemstatsligt samarbejde, og det traktatgrundlag er der jo ikke ændret på for nærværende. Her tilslutter vi os en konvention, der stadig væk er på et mellemstatsligt samarbejde.

Jamen er der ikke noget med den dér artikel 142? Den har vi jo hørt noget om i dag. Jeg tror, hr. Thulesen Dahl har været på Folketingets talerstol mindst 10 gange og spurgt: Hvad med artikel 142? Underkender vi ikke her danske undtagelsesbestemmelser? Nej, det gør vi ikke. For hvad er det, artikel 142 drejer sig om? Den drejer sig om muligheden for at vedtage konventioner under 3. søjle-samarbejde, der ændrer på de artikler i den konvention, som Schengen omfatter. Det samarbejde er Danmark i dag allerede fuldgyldigt med i. Det vil vi også være efter en eventuel regeringskonference, der måtte flytte rundt på noget mellem søjlerne. Danmark er fortsat fuldgyldigt med i det retlige og indre samarbejde i 3. søjle. Det går jeg ud fra at hr. Thulesen Dahl er fuldstændig enig med mig i.

Og så er det måske ikke – nu skal jeg være hjælpsom – artikel 142, som er så interessant, hvis man skal vælge den vinkel, som hr. Thulesen Dahl har valgt her i dag. Det er måske retteligere artikel 134. Og hvis vi så ser på artikel 134, så siger den: